

е дошелъ да превзема столицата на Византия. Той искалъ миръ, но искалъ самъ императорътъ да се яви предъ него и да му поднесе дарове. Коварнитѣ византийци въздъхнали съ облекчение. Значи Цариградъ ще си остане тѣхенъ! Страхъ ли го е Симеонъ, та не иска да го превземе?—се питали тѣ. Но Симеонъ не билъ дошелъ да ги моли. Той изпратилъ войски да разрушатъ всички църкви и обществени сгради наоколо и съ това наново всѣлъ страхъ въ плашливитѣ византийски войски, които гледали отъ високитѣ стени. „Отъ всичко това било ясно, пише стариятъ лѣтописецъ, че той съвсемъ и не желаелъ миръ, а само мамѣлъ императора съ праздни надежди. Край Мраморно море, до самитѣ стени на града, била направена платформа, постлана съ скъпи килими и скоро корабътъ на императора се задалъ, приближилъ се до нея и Романъ Лакапинъ, слѣзълъ отъ кораба. Симеонъ стоялъ гордо на коня си. Той знаелъ, че византийцитѣ сж коварни и заповѣдатъ на войницитѣ си да прегледагъ всичко наоколо. Императорътъ чакалъ смирено на платформата. Тогава великиятъ царъ слѣзълъ бавно отъ коня и се приближилъ до него. Романъ Лакапинъ молѣлъ за миръ. Не трѣбвало да се пролива невинна кръвъ. „Благочестивиятъ човѣкъ и христианинъ,

казвалъ той, обича миръ и любовъ“. Като хитра лисица приказвалъ лукавиятъ византийски императоръ, проливалъ сълзи и се молѣлъ. Ако Византия е била по-силна отъ България, сигурно не е щѣлъ да иска миръ, а е щѣлъ да нападне българскитѣ земи, да ги опустошава и да събаря крепоститѣ.

Богати дарове били снети отъ кораба—златошити дрехи, огърлици, украсени съ скъпоценни камъни, златни и сребърни гривни, яки мечове съ дрѣжки, излѣти като орлови глави, скъпи блюда съ рисунки по тѣхъ, подвързани съ златни корици евангелия. Съ тия подарѣци Романъ искалъ да смекчи сърдцето на Симеона.

За да залѣже византийцитѣ, Симеонъ казалъ, че той иска траенъ миръ, но затова трѣбвало да преговарятъ дълго време, защото той предложилъ тежки условия. Въ една среща не можело нищо да се уговори. Двамата владетели се раздѣлили. Примирието било склучено. Оставали условията за мира. А Симеонъ велики не желаелъ миръ. Съ това примирие искалъ да спечели време, за да се разправи съ възстанницитѣ въ далечнитѣ западни покрайнини на България — западна Сърбия и Хърватско.

Голѣмата българска войска напустнала стенитѣ на Цариградъ. Найнапредъ яздѣли конницитѣ, после